

26-02-2020

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

US-02-13-1 JSR/18

Broj: S1 3 U 028954 18 U
Sarajevo, 21.02.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednik vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja V & Z Zaštita d.o.o. Banja Luka, Put srpskih branilaca 15H, kojeg zastupa Vladimir Kovačević, advokat iz Banja Luke, ulica Aleja Svetog Save 7A, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-132-7/18 od 03.05.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u pravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.02.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije broj: 11/18 od februara 2018. godine, ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje, ZP Rudnik i termoelektrana Ugljevik a.d. Ugljevik, u postupku javne nabavke „specijalnog teretnog vatrogasnog vozila“. Odbijen je i zahtjev za nadoknadu troškova žalbenog postupka kao i troškovi pravnog zastupanja.

Protiv konačne oduke, tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnih propisa i bitnih povreda odredbi upravnog postupka. Tužitelj navodi, da je u konkretnom slučaju sporno, prvo to što je pobijano rješenje do tužitelja putovalo skoro 25 dana preporučenom poštom, čime je prekršena odredba člana 111. stav 11. i 12. Zakona o javnim nabavkama BiH. Ovo potvrđuje i tuženi u osporenom rješenju kada navodi, da je izjašnjenje ugovornog organa protokolirano sa danom 07.03.2018. godine te u zakonskom roku od 15 dana ali ne kasnije od 30 dana, nije donijela rješenje niti je „zbog iznimno složenog slučaja“ zatražila produženje roka za rješavanje po žalbi. Dakle, tužitelj je zaprimio osporeno rješenje 28.05.2018. godine, kada je već prošlo 90 dana od podnošenja žalbe. Tužitelj smatra, da ovakvo postupanje tuženog nije bilo slučajno, a osim toga, svi žalbeni navodi tužitelja su bili osnovani. Ured za razmatranje žalbi BiH, suprotno zakonu, podržava zahtjeve ugovornog organa u pogledu tehničkog opisa, obzirom da ne postoji više od jednog ponuđača koji može ispuniti zahtjevane

REX N AHOOG

10-10-10

50-05

tehničke karakteristike. Tužitelj cijeni, da nije sporan pogon 6x6 nego je bitno da ni jedno vozilo osim Kamaza, ne može ispuniti zahtjeve, što znači da ne postoji aktivna konkurencija kako to zahtjeva odredba člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj navodi, da je tuženi drugačije rješavao po istom pitanju u svojim prethodnim rješenjima. Osim toga, u osporenom rješenju nije odgovoreno na navode iz žalbe tužitelja, koji se odnosi na kršenje člana 48. i 49. Zakona o javnim nabavkama BiH, a po kojem pitanju je i Sud BiH zauzeo stav u presudi broj: S 1 3 U 23245 16 U od 24.04.2018. godine. Slijedom prednjeg, tužitelj predlaže sudu da tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje, kao nezakonito, i predmet vrati tuženom na ponovno odlučivanje i obaveže ga na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.005.00, KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije, kao neosnovana. Ugovorni organ je u svom izjašnjenju, takođe predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

Iz stanja spisa proizilazi, da je osporenim rješenjem, konačno odbijena žalba tužitelja od 27.02.2018. godine, izjavljena na tenderski dokument u postupku javne nabavke „specijalnog teretnog vatrogasnog vozila“ ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje, ZP Rudnik i termoelektrana Ugljevik a.d. Ugljevik. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je nakon uvida u sve dokaze i analizom istih utvrdio, da ugovorni organ u tenderskom dokumentu u tački 3.1. (tehničke specifikacije vozila), nije favorizao samo jednog ponuđača, obzirom da u Bosni i Hercegovini postoje 44 ovlaštena predstavnika za proizvođače specijalizovanih vozila, a osim toga, u Hrvatskoj, Srbiji i Sloveniji postoje mnoge firme koje imaju međunarodnu potvrdu da imaju pravo prepraviti vozilo i dodijeliti im broj šasije prema zahtjevima kupca, a takve firme se bave proizvodnjom svih vozila pa tako i specijalnih teretnih.

Tuženi je odbio žalbeni navod tužitelja kojim je osporavao traženi kapacitet rezervoara, obzirom da je u tenderskom dokumentu, tačka 3.1. pod stavom 14., ugovorni organ naveo da je kapacitet bacača podešljiv od 800 do 2000 lit/min pri pritisku od 8 bara. U konačnici, prigovor na dužinu trajanja ugovora od 36 mjeseci, Ured za razmatranje žalbi BiH je takođe ocijenio neosnovanim, jer je ugovorni organ zahtijevao da ponuđač ima obavezu i servisiranja specijalnog vozila, što opravdava dužinu trajanja ugovora. Kako je sve navode iz žalbe tužitelja odbio, kao neosnovane, odluku kao u dispozitivu, tuženi je donio u skladu sa odredbom člana 228. Zakona o upravnom postupku BiH.

U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), Ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačim uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorno tijelo treba poštovati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavljanjem zahtjeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak koji ima za cilj, da se javna sredstva koriste na najefikasniji

način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj Tenderske dokumentacije koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga, koje su predmet javne nabavke.

Ured za razmatranje žalbi BiH je takođe nadležan, da postupa u skladu s članom 111. ovog zakona i da, ex officio, pazi na apsolutno bitne povrede postupka a jedna tih povreda jeste neusklađenost tenderske dokumentacije sa zakonom (član 103. Zakona o javnim nabavkama BiH). U odredbi člana 48. ZJN, zakonodavac je propisao da ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine ili obima, ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost, a u postupku javne nabavke robe, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti /ponuđača.

Prema nalaženju ovog suda, pobijano rješenje je doneseno uz pravilnu primjenu materijalnog prava, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica i bez povrede postupka.

Naime, u tenderskom dokumentu u postupku javne nabavke specijalnog teretnog vatrogasnog vozila (voda, pjena, prah), ugovorni organ je u dijelu koji se odnosi na tehničke specifikacije u opštim podacima, šasija i oprema vozila, zahtijevao da pogon vozila bude 6x6. Tužitelj navodi, da je tako postavljen uslov, dakle dimenzije vozila, ograničavajući za ponuđače, da predstavlja diskriminaciju sve suprotno odredbi član 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Međutim, ovo vijeće prihvata obrazloženje osporenog rješenja, odnosno izjašnjenje ugovornog organa, da se u konkretnom slučaju, radi o specijalnom vatrogasnom vozilu, koji će služiti na terenima Rudnika i Termoelektrane i da iz tog razloga svako povećanje ukupne nosivosti vozila ali i kapacitet rezervara preko zahtjevanog u tenderu, bi dovelo do smanjena prohodnosti specijalnog vatrogasnog vozila i brzine kretanja. Ugovorni organ je u prilog tvrdnji dostavio i stručno mišljenje vještaka mašinske struke koje mišljenje i nalaz je izrađen za potrebe žalbenog postupka i koje se odnosi na uslove postavljene u tehničkim karakteristikama za nabavku specijalnog vozila u konkretnoj predmetnoj dokumentaciji.

Takođe, nije osnovan ni prigovor tužitelja, da obrazloženje osporenog rješenja ne sadrži odgovor na prigovore iz žalbe tužitelja. Naime, u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju se ocijeniti i svi navodi žalbe dok je u članu 200. stav 2. zakona propisano, da rješenje treba da sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje. S tim u vezi, u obrazloženju rješenja na strani 11. do 13., tuženi je obrazložio sve navode i prigovore iz žalbe tužitelja, a na strani 7. i 8. istog rješenja su navedeni ovlašteni zastupnici teretnih automobolila kategorije N, koja je osnova za proizvodnju vatrogasnih vozila u BiH. S tim u vezi, tačka 3.1. tenderskog dokumenta, nije postavljena diskriminatorno, obzirom da je jasno da u BiH postoje 44 ovlaštena prodavca teretnih vozila, što je moguće provjeriti i na web stranici www.homologacija.gov.ba. Takođe, Sudsko vijeće cijeni neosnovanim prigovor iz tužbe, da tuženi nije odgovorio na njegov navod iz žalbe koji se odnosi na prigovor da je u nacrtu ugovora postavljen rok od 36 mjeseci, koji je drugačiji nego u

tenderskom dokumentu. Naime, iz obrazloženja osporenog rješenja na strani 16, koje prihvata i ovo vijeće, jasno proizilazi, da je u nacrtu ugovora (član 8), ugovorni organ propisao rok od 36 mjeseci koji rok se odnosi na servisiranje. Dakle, tužitelj nije dokazao zašto je po njemu sporan rok isporuke kojim je u suštini predviđena ugovorena obaveza servisiranja specijalnog vozila jer ugovorni organ želi da osigura obavezu servisiranja, a ugovorni rogan samo proizvoljno, bez dokaza, navodi da je taj uslov postavljen diskriminatorno. Tužitelj je u prilog svojoj tvrdnji, dostavio elektronske prepiske sa pojedinim proizvođačima koji su ili rekli da ne mogu ili da će teško proizvesti vozila traženih dimenzija. Međutim, tužitelj nije dokazao da jedino Kamaz može proizvesti vozilo sa traženim dimenzijama, obzirom da se ugovorni organ nije pozvao niti na jednog proizvođača i cijeneći da je ugovorni organ zahtijevao dimenzije vozila u rasponu, odnosno da dimenzije nije striktno propisao.

Pored toga, u presudi broj: S 1 3 U 23425 16 U, na koju se poziva tužitelj, je uvažena tužba i naloženo tuženom da u ponovnom postupku obrazloži, odnosno pravilno utvrdi da li veći broj trgovaca može imati ovlaštenje za distribuciju predmeta javne nabavke (teretno i radno vozilo), obzirom da u tom slučaju vijeće nije imalo saznanja da li zaista veći broj trgovaca odnosno ponuđača može imati ovlaštenje za distribuciju konkretnog predmeta nabavke.

Vijeće napominje, da je odredbom člana 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH propisano, da je u postupku pravne zaštite, žalilac dužan dokazati ili bar učiniti vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna. S tim u vezi, ugovorni organ je dostavio dokaz odnosno nalaz i mišljenje vještaka iz kojeg se može zaključiti, da tehničke specifikacije nisu diskriminatorne, nego su postavljene u skladu sa zahtjevima i uslovima koje je potrebno ispuniti, obzirom da se radi o specifičnoj predmetnoj nabavci (strana 24. nalaza i mišljenja), kao i to da ugovorni organ ima potrebu za takvim vozilom zbog obaveze zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara.

Dakle, kako je ugovorni organ u potpunosti postupio u skladu sa odredbom člana 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, a tuženi pobijano rješenje donio na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja uz pravilnu primjenu materijalnog prava i bez povreda postupka, sud primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

Slijedom činjenice da je tužba odbijena, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, tužitelju ne pripada pravo na potraživane troškove upravnog spora.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

Isprava propisana
[Signature]

1. 1. 1.

2. 2. 2.

3. 3. 3.

4. 4. 4.

5. 5. 5.

6. 6. 6.

7. 7. 7.

8. 8. 8.

9. 9. 9.

10. 10. 10.

11. 11. 11.

12. 12. 12.

13. 13. 13.

14. 14. 14.

15. 15. 15.

16. 16. 16.

17. 17. 17.

18. 18. 18.

19. 19. 19.

20. 20. 20.

21. 21. 21.

22. 22. 22.

23. 23. 23.

24. 24. 24.

25. 25. 25.

26. 26. 26.

27. 27. 27.

28. 28. 28.

29. 29. 29.

30. 30. 30.

31. 31. 31.

32. 32. 32.

33. 33. 33.

34. 34. 34.

35. 35. 35.

36. 36. 36.

37. 37. 37.

38. 38. 38.

39. 39. 39.

40. 40. 40.

41. 41. 41.

42. 42. 42.

43. 43. 43.

44. 44. 44.

45. 45. 45.

46. 46. 46.

47. 47. 47.

48. 48. 48.

49. 49. 49.